

5. Карпечкін П.К. Докази та доказування в господарському процесі, питання удосконалення законодавства. *Вісник прокуратури*. 2012. № 1 (127). С. 104-118.

6. Степанова Т.В. Місце судових доказів у процесі розгляду господарських спорів. *Вісник господарського судочинства*. 2001. № 4. С. 183-186.

УДК 347.736(043.2)

Гасанова Л.Х., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Козирева В.П., к.ю.н., доцент

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ БАНКРУТСТВА ПІДПРИЄМСТВА

Найбільш несприятливою кризовою ситуацією на підприємстві є його банкрутство. Банкрутство суб'єкта господарювання – останній етап розвитку кризової ситуації, яке, на думку більшості науковців, зароджується ще в період фінансового існування підприємства. Більшість вітчизняних підприємств України на даному етапі потерпають від фінансових ускладнень, викликаних як зовнішніми загальнодержавними проблемами (нестабільність політичної ситуації, недосконалістю законодавчої бази), так і внутрішніми (неефективні використання коштів, недосконалий маркетинг і т.п.). Усе це призвело до негативних наслідків як кризовий стан і безпосереднє банкрутство підприємств.

Відповідно до ст. 1 Кодексу України з процедур банкрутства банкрутство – це визнана господарським судом неспроможність боржника відновити свою платоспроможність за допомогою процедури санації та реструктуризації і погасити встановлені у порядку, визначеному цим Кодексом, грошові вимоги кредиторів інакше, ніж через застосування ліквідаційної процедури [1].

Українські та зарубіжні науковці, досліджуючи економічний аспект банкрутства, визначають сутність даного поняття дещо неоднаково. Зокрема можна навести такі визначення банкрутства суб'єктів господарювання:

– визнана арбітражним судом нездатність боржника в повному обсязі задовольнити вимоги кредиторів за грошовими зобов'язаннями і (чи) виконувати обов'язки зі сплати інших обов'язкових платежів [2];

– наслідок глибокої фінансової кризи, система заходів щодо управління якою не дала позитивних результатів [3];

– примусова ліквідація підприємства для поділу майна боржника між кредиторами [4].

Поглиблення кризи платоспроможності обумовлює виникнення ситуації, за якої підприємство не може задовольнити вимоги кредиторів. Це спонукає кредиторів до судового захисту своїх прав шляхом порушення справи про банкрутство суб'єкта підприємницької діяльності. За таких умов підприємство не може своєчасно виплачувати борги і банкрутство стає юридично очевидним.

Варто зазначити, що поява негативних явищ в господарській діяльності підприємства, зокрема зменшення доходів, зростання збитків, поява тривалої фінансової нестійкості, погіршення показників роботи підприємства, свідчать про велику імовірність банкрутства суб'єкта господарювання. Виникнення банкрутства пов'язане з неефективним управлінням підприємством, необґрунтованою маркетинговою стратегією, нераціональним використанням ресурсів тощо.

Таким чином, інститут банкрутства є одним із головних інструментів у регулюванні розвитку ринку. Саме ринок щоденно змушує одних власників поступатися місцем іншим, сильнішим конкурентам. Звільняючи ринок від банкрутів, держава захищає суб'єктів ринку від фінансових втрат, навмисного нанесення збитків.

Отже, можна зробити висновок, що процес банкрутства повинен бути спрямований на стимулювання розвитку бізнесу і зростання ефективності економіки, очищення ринку від недієздатних учасників, створення умов для відновлення бізнесу у випадку доцільності та бажання власників підприємств. Тому дана тема є актуальною і на сьогоднішній день.

Література

1. Кодекс України з процедур банкрутства від 18 жовт. 2018 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2597-19#Text> (дата звернення: 06.10.2020).
2. Савицька Г.В. Економічний аналіз діяльності підприємства: навч. посіб. Київ: Знання, 2013. 668 с.
3. Терещенко О.О. Фінансова санація та банкрутство підприємств: навч. посіб. Київ: КНЕУ, 2015. 412 с.
4. Лігоненко Л.О. Антикризове управління підприємством: підручник. Київ: Київ. нац. торг-економ. ун-т. 2015. 824 с.